

روزه در مسیحیت چگونه است؟

:imandaran

روزه در مسیحیت چگونه است؟

کتاب مقدس در ارتباط با روزه هیچ گونه قوانین یا زمان خاصی را در اختیار ما قرار نمی‌دهد هر چند مسیح در ارتباط با اصول روزه داری تعلیمات خاصی را ارائه می‌دهد. “اما چون روزه دارید، مانند ریاکاران ترشرو مباشید زیرا که صورت خویش را تغییر می‌دهند تا در نظر مردم روزه دار نمایند. هرآینه به شما می‌گویم اجر خود را یافته‌اند ۱۷ لیکن تو چون روزه داری، سر خود را تدهین کن و روی خود را بشوی ۱۸ تا در نظر مردم روزه دار ننمایی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است؛ و پدرنهان بین تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد” (متی ۶: ۱۶-۱۸).

بر اساس سنت، ایمانداران معمولاً روزه را در ایامی که عیسی مسیح در بیابان روزه گرفت به انجام می‌رسانند، هر چند که هیچ حکم خاصی در این مورد وجود ندارد.

ما در مسیحیت تابع احکام مذهبی نیستیم به همین علت، روزه مسیحی در زمان و تحت قوانین مذهبی خاصی صورت نمی‌گیرد. ایمانداران مسیحی آزاد هستند که در هر زمان، با هدایت روح خدا، بطور انفرادی یا گروهی، برای یک روز یا روزهای متعدد، و یا حتی برای چند ساعت، روزه بگیرند. ضمناً در روزه مسیحی می‌توان از یک یا چند وعده غذا صرف نظر کرد و یا حتی از خوردن بعضی مواد غذایی خودداری نمود. هدف اصلی روزه مسیحی این است که با فروتنی به خدا تقرب جوئیم و هدایت‌های او را بطلبیم و اوقاتی را در دعا و مناجات در حضور او بسر ببریم.

در مورد روزه مسیحی، لازم است بدانیم که بمنظور صواب و ریاضت، و یا بدست آوردن دل خدا و نجات از گناه، بجا آورده نمی‌شود زیرا با ریخته شدن خون مسیح بر صلیب و مرگ و دفن و قیام او از مردگان، نجات از گناه و طریق راه یافتن انسان به حضور خدا، مهیا گردیده است. بلکه بدین دلیل که:

۱- دل ما در حضور خدا نرم و فروتن باشد.

۲- به صدا و هدایت و حضور خدا حساس باشیم.

۳- نفس سرکش ما ضعیف و سرکوب باشد.

۴- پرستش و دعای مسیحی ما قویتر و مؤثرتر باشد.

و بالاخره، روزه مسیحی کمک می‌کند که یاد بگیریم از خودخواهی انسانی دوری نموده و از خود گذشتگی داشته باشیم، و بیشتر قدر و ارزش فداکاری عظیم و کفاره بی نظیر عیسی مسیح را درک کنیم.

آیین پروتستان ها دربارهٔ انجام روزه

در این آیین زمان روزه به خود افراد، کلیساها، سازمان‌ها یا جوامع مسیحی بستگی دارد. از این رو برخی به طور کامل از لب زدن به آب و غذا خودداری می‌کنند، اما برخی دیگر تنها به نوشیدن مایعات اکتفا می‌کنند، غذاهای خاصی می‌خورند، از خوردن یک یا چند وعده غذا صرف نظر می‌کنند، و از تن در دادن به وسوسه های خوردنی و غیر خوردنی اجتناب می‌نمایند. چنین روزه‌هایی بویژه در سال‌های اخیر محبوبیت فراوانی یافته است. افراد به دلائل مختلف نظیر تقویت و بنای روحانی، همبستگی با فقیران و نیازمندان، اعتراض به فرهنگ مصرفی جامعه امروزی، یا آوردن درخواست‌هایی ویژه به حضور خدا،

روزه می‌گیرند.
منبع: رازگاه